

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 2. marts 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 297 (alm. del) efter ønske fra Pia Kjærsgaard (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 297:

Hvad kan ministeren oplyse om kvalifikationsforordningen, der fastsætter EU-standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere som flygtninge? Hvilken betydning har det for Danmarks retsforbehold, og har forordningen på nogen måde indflydelse på Danmarks muligheder for at etablere et modtagecenter i et tredjeland, f.eks. i Rwanda, og i givet fald hvilken indflydelse?

Svar:

EU's såkaldte kvalifikationsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011) har til formål at fastsætte standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse.

Hovedformålet med direktivet er dels at sikre, at medlemsstaterne anvender fælles kriterier til identifikation af personer, som reelt har behov for international beskyttelse, og dels at sikre, at der findes et minimum af ydelser til fordel for disse personer i alle medlemsstater.

Den indbyrdes tilnærmelse af reglerne for anerkendelse og indhold af flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus skal medvirke til at begrænse sekundære bevægelser, som asylansøgere foretager mellem medlemsstaterne, hvor sådanne bevægelser udelukkende sker på grund af forskelle i de retlige rammer hos medlemsstaterne.

Direktivet er omfattet af det danske retsforbehold, og direktivet er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

Direktivet har således ikke betydning for Danmarks muligheder for at etablere et modtagecenter i et tredjeland.

30. marts 2022

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2022 - 3643
Akt-id 1922845

Såfremt det måtte have interesse, kan Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyse, at EU's såkaldte asylproceduredirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013) om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse kan have betydning for problemstillingen.

Hovedformålet med asylproceduredirektivet er at udvikle standarderne for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af international beskyttelse yderligere med henblik på at få indført en fælles asylprocedure i Unionen.

Det følger bl.a. af direktivets artikel 33, stk. 2, litra c, at EU-medlemsstaterne efter omstændighederne kan afvise en ansøgning om international beskyttelse med henvisning til, at ansøgeren kan opnå beskyttelse i et såkaldt "*sikkert tredjeland*".

Hvilke lande, der kan betragtes som sikre tredjelands, fastsættes nationalt. Asylproceduredirektivets artikel 38 opstiller en række ikke udtømmende betragtninger, der kan indgå i bedømmelsen heraf, herunder blandt andet et krav om en sådan "*forbindelse*" mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, at det ville være rimeligt, at personen tog til det pågældende land, jf. artikel 38, stk. 2, litra a.

EU-Domstolen har udtalt, at kravet om forbindelse mellem asylansøgeren og tredjelandet i direktivets artikel 38, stk. 2, litra a, ikke alene vil være opfyldt som følge af transitering, og at det følger af direktivet, at medlemsstaterne skal vedtage regler, der ikke blot kræver en "*forbindelse*" som omhandlet i bestemmelsen, men også en metode til vurdering – fra sag til sag på baggrund af ansøgeren om international beskyttelses særlige omstændigheder – af om det pågældende tredjeland opfylder betingelserne for at kunne anses for at være sikkert for ansøgeren, og nævnte ansøgers mulighed for at bestride, at der består en sådan forbindelse. EU-Domstolen udtaler desuden, at forbindelsen skal være tilstrækkelig til, at det vil være rimeligt at tilbagesende ansøgeren til det nævnte land. Det kunne man forestille sig f.eks. kunne være i form af kulturel, sproglig, familiemæssig karakter eller et tidligere ophold.

Direktivet er omfattet af det danske retsforbehold og er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

Direktivet har dermed heller ikke betydning for Danmarks muligheder for at etablere et modtagecenter i et tredjeland.

De andre EU-medlemsstater vil i modsætning til Danmark være bundet EU-retligt af asylproceduredirektivets regler, og det må som følge af kravet om en "*forbindelse*" mellem en ansøger og et sikkert tredjeland forudsættes, at asylproceduredirektivet kan være til hinder for, at de øvrige EU-medlemsstater vil kunne etablere et modtagecenter i et tredjeland.

Mattias Tesfaye

/

Jesper Egevang